

متی ۱۸: ۲۰

هری ال. ریدر سوم

چند بار شنیده‌ایم که شبانی این آیه را برای تأیید حضور خداوند در یک جلسه‌ی پرستشی، مشارکت یا جلسه‌ی دعا نقل کند؟ «زیرا جایی که دو یا سه نفر به اسم من جمع شوند، آنجا در میان ایشان حاضرم» (متی ۱۸: ۲۰). اما با استناد به این آیه، با خارج کردن آن از زمینه‌ی متن، ما از آن سوءاستفاده می‌کنیم.

هنوز هشدار استاد فن موعظه‌ام را به یاد دارم که می‌گفت: «هر متنی که خارج از زمینه‌ی متن موعظه شود استفاده‌ی ابزاری است». در این مورد خاص، سوءاستفاده‌ی رایج تا حدی سودمند است، زیرا حضور خداوند در جمع‌ها، یک قاعده و وعده‌ی کتاب مقدسی است که در متون زیاد دیگری نیز یافت می‌شود و دلالت معتبری بر این متن است. اما استفاده‌ی نادرست آن به دلیل آنچه که می‌تواند ترویج کند و به دلیل آنچه باعث می‌شود ما از دست بدهیم هنوز مشکل ساز است.

زمینه

در این قسمت، عیسی به کلیسای خود روند روشنی در جهت محبتِ نجات‌بخش به یکدیگر ارائه می‌دهد. متن با موقعیتی مشروح آغاز می‌شود. برادر ایمانی که «در خطایی گرفتار می‌شود». چهار مرحله برای پاسخ ما مشخص شده است.

۱. ما باید با فروتنی و روشنگری و از صمیم قلب به منظور یادآوری فیض خدا، برای از بین بردن گناهی که او بدان گرفتار است و اطاعتی جدید از مسیح، در خلوت نزد آن برادر برویم.

۲. اگر این تلاش با شکست مواجه شد، ما باید یک یا دو نفر دیگر را با خود ببریم تا همان خواسته و هدف را با او عنوان کنند (غلاطیان ۶: ۱-۲ را نیز نگاه کنید).

۳. اگر این تلاش نیز شکست خورد، باید به «کلیسا بگوییم». این لزوماً به معنای تشریح مشکل این فرد در یک جمع عمومی کلیسا نیست. بلکه به معنای بردن موضوع نزد مشایخ کلیسا است.

۴. در این مرحله، مشایخ باید تلاش کنند تا برادر را از طریق «تأدیب شخصی» در هماهنگی با «تأدیب کلیسایی»، با خدمتی مداوم و مبتنی بر ابزار فیض (موعظه، عشای ربانی، مشارکت و غیره) به آغوش کلیسا برگردانند. طبق تأدیب شخصی، مشایخ سه مرحله‌ی اول را با دعا تکرار می‌کردند و در صورت لزوم موارد زیر را اجرا می‌کردند: تذکر، اعلام دوستانه و جدی گناه با هشدار نسبت به عواقب آن در صورت عدم اعتراف و توبه. بازداشتن او برای شرکت در مراسم عشای ربانی، اخراج که به سبب آن گناهکار توبه نکرده به عنوان «بی‌دین» و «باج‌گیر» شناخته می‌شود. این مراحل برای رهایی‌بخش گناهکار غیر نادم از شیطان و عواقب گناه به امید تشویق او به توبه‌ی الهی طراحی شده‌اند.

چنین تأدیبی، در متن به عنوان قلمروی «بستن و باز کردن» شناخته شده است. متن با این وعده‌ی هوشیارکننده و در عین حال اطمینان‌بخش که اگر یک جمع مراحل تأدیب نجات‌بخش را به نام مسیح انجام دهند خدا در آن جمع حضور خواهد داشت به پایان می‌رسد.

هدف این متن اطمینان از حضور خداوند برای جمعی است که طبق کتاب مقدس، مراحل نجات‌بخش تأدیب را در زندگی یک گناهکار ناتوبه کار اجرا می‌کند. این موضوع، برکت روح‌القدس را که مسیح به او عطا کرده است آشکار می‌سازد، که علاوه بر آن نظارت بر نظم و تأدیب نجات‌بخش در کلیسا را بر عهده دارد، زیرا کلیسا در

جستجوی سه برکت پر از فیض است: اصلاح گناهکار ناتوبه‌کار، تقدیس کلیسا، و شهادت مؤثر مسیح به جهان از طریق کلیسای مسیح.

برکات

۱. شاگردی: وقتی متنی با توجه به زمینه‌ی خود متن وعظ یا تعلیم داده می‌شود، نه تنها برکات متن را تأیید می‌کند، بلکه الگوی کتاب مقدسی را برای قوم خدا در استفاده‌ی دقیق از کلام حقیقت تعیین می‌کند.

۲. حکمت: تأدیبات فرصت‌های متعددی را برای حکمت خدا فراهم می‌کند تا از طریق کلام خدا و حضور روح خدا در تمامی این عمل نفوذ کند.

۳. تقدس: حضور مسیح از طریق روح القدس، تلاش مقدس را برای تجهیز و قدرت بخشیدن به کلیسای خدا برای تبدیل گناهکاران ناتوبه‌کار تأیید می‌کند.

۴. گفتن حقیقت با محبت: حضور روح القدس نه تنها برای حکمتی که از کلام خدا سرچشمه می‌گیرد، بلکه برای برکاتی که حضور او با عرضه‌ی ثمره‌ی روح تضمین می‌کند بسیار مهم است.

۵. عطایای روحانی: حضور روح القدس از طریق مشارکت با قوم خدا، برکات چندجانبه‌ی عطایای روح را تضمین می‌کند که همه‌ی آن‌ها همراه با ثمره‌ی روح با حضور مسیح از طریق روح او فراهم می‌شوند.

با توجه کردن به زمینه‌ی متن می‌توان از خطای کلامی و بدعت جلوگیری کرد، زمینه‌ی متن همچنین می‌تواند به ما کمک کند تا برکات کامل متن را کسب کنیم. در این صورت وقتی قوم خدا به خوبی به یکدیگر محبت بورزند، حتی درحالی که یکدیگر را نسبت به گناه منع می‌کنند، می‌توانیم خدا را به خاطر حضور مسیح که وعده داده بود توسط روحش ستایش کنیم.

در نهایت، بیایید خدا را به خاطر حضور موعود مسیح در فرآیند تأدیب نجات بخش ستایش کنیم، زیرا به ما اطمینان می‌دهد از آن قدرتی که روح القدس داده است، از طریق فیض خدا نشان داده می‌شود و به جلال خدا در مقابل روی خداوند افزون می‌گردد.

دکتر هری ال. ریدر سوم، شبان ارشد کلیسای پرزبیتی بریاروود در بیرمنگام، آلاباما است. او نویسنده‌ی چندین کتاب از جمله از اخگرها تا شعله می‌باشد.

این مقاله در مجله [تیبیل تاک](#) منتشر شده است.